



ЧАСОПИС
„МАЛИ ЦВИЈИЋ“

школска 2017/2018.година



РЕЗУЛТАТИ ЛИТЕРАРНО-ЛИКОВНОГ КОНКУРСА

„МОСТОВИ МЕЂУ ГЕНЕРАЦИЈАМА“



Комисија за преглед литерарних радова: Јелена Радмановић-Бојанић и Данијела Вучић.

Од укупно 45 литерарних радова 17 су предали ученици 3-4. разреда, а 28 ученици 5-7. разреда. По разредима је предато : 3₂ 2 рада, 3₃ 1 рад, 3₄ 5 радова, 4₂ 1 рад, 4₃ 8 радова; 5₁ 10 радова, 5₃ 1 рад, 6₂ 9 радова, 6₃ 7 радова и 7₂ 1 рад.

Резултати литерарног конкурса у рангу ученика 1-4. разреда:

1. место: Вук Кондић 3-4, ментор: Александра Радановић
2. место: Вања Павловић 4-3, ментор: Љиљана Калембер
3. место: Милош Голијанин 4-2, ментор: Јасмина Луко

Резултати литерарног конкурса у рангу ученика 5-8. разреда:

4. место: Анђела Радић, 5-1, ментор: Нина Чалија
5. место: Јована Соранић, 6-2, ментор: Нина Чалија
6. место: Матеја Бољош, 6-2, ментор: Нина Чалија

Комисија за преглед ликовних радова: Милица Нађалин, наставница ликовне културе, и наставница разредне наставе Гордана Мићић.

Предато је укупно 95 ликовних радова, од тога 35 ученика 2-3. разреда: 2₂ 8 радова, 2₄ 8 радова, 3₃ 4 рада, 3₄ 15 радова, а 60 радова ученика 5-8. разреда.

Резултати ликовног конкурса у рангу ученика 1-4. разреда:

1. место: Дуња Дроца 3-4, Милан Андрић 3-4, ментор: Александра Радановић
2. место: Милица Павић 3-4, Нађа Париповић 3-4, ментор: Љиљана Калембер
3. место: Вања Радуловић 2-2, ментор: Мира Пилауер;
Борђе Радишић 2-4, ментор: Данијела Попов

Резултати ликовног конкурса у рангу ученика 5-8. разреда:

1. место: Дајана Руперт 8-3, Тамара Калуђерска 5-1, Илија Свилар 5-1
2. место: Сара Жива 5-1, Олга Драгаш 7-2, Бања Берар 8-1
3. место: Невена Дивјак 5-1, Дијана Гагић 6-1,
ментор: Милица Нађалин

Градимо мостове међу генерацијама

Под мостовима не подразумевамо само грађевине које спајају људе, обале, градове, заљубљене и различите културе. Људе спајају и лепе речи, љубав, пажња, толеранција, брига и искрено пријатељство.

Лепе и топле речи имају највећу моћ у спајању људи, а само једна ружна реч може створити болан ожиљак и непремостив понор. Нежне и биране речи су руке пријатељства и зато их не треба штедети. Снажне везе међу људима могу се створити несебичном пажњом и искреним пријатељством. Правом другу увек треба да пружимо руку и понудимо помоћ, а да ништа не очекујемо заузврат. Такође, важна је и брига према болеснима, старијима, родитељима, браћом и сестрама. Укажимо им поштовање како бисмо и сами били поштовани.

Стуб сваког дуговечног моста је добар темељ. Нека у наш буде саткано све оно што је добро и искрено, нека буде препознатљив и посебан. Што више оваквих мостова поставимо, то ћемо бити срећнији и испуњенији.

Мостова има разних, не дозволимо да нас раздвајају. Они су ипак руке пријатељства, симбол живота и излаз из тихе самоће.

Анђела Радић, 5-1

Мостови међу генерацијама

Мостови могу да повезују обале река, два града или чак две државе. Кад причамо о мостовима, најчешће мислимо на те мостове. Међутим, они могу да буду симбол љубави, симбол неког града, да повезују прошлост и садашњост, спајају људе или повезују генерације.

Мене и моје другаре повезује иста школа, исти наставници, иста интересовања, исте жеље. Мостови међу генерацијама су успомене и љубав које повезују и мене, моје родитеље, њихове родитеље... Волим да слушам приче о детињству својих родитеља. Да са осмехом на лицу замишљам тату како шета у круг док учи, а онда ухватим себе како некада и ја то радим.

У кући код баке и деке волим да проводим време у соби која је била мамина. Сада ја спавам у тој соби и дуго разгледам ствари које бака и сада чува. Сећам се како сам била срећна када сам на тавану, у једној кутији, пронашла мамин дневник. Сутрадан сам почела да пишем свој.

Волим да гледам фотографије из њиховог детињства на којима они личе на мене, а баке и деке на њих данас. Упоредим их често са нашим и проналазим сличности и разлике.

Пуно је успомена и љубави које нас повезују и чине прелеп, нераскидив мост који повезује генерације моје породице.

Јована Соранић, 6-2

Мостови међу генерацијама

Симбол мостови је нешто што нас повезује. Спаја нас људе са одраслима. Када се те две ствари повежу, мислим на младост и искуство, онда је то права нераскидива веза.

Најважнија за мене је породична веза. То је мост који спаја мене са родитељима и са баком и дедом. То су три генерације које мени пуно значе. Воде ме кроз живот, усмеравају на прави пут и уче ме свему.

Волим да слушам моје родитеље кад причају и саветују ме, али волим да чујем и искуства и савете моје старе баке. Она је увек пуна топлих речи и занимљивих прича.

Волим и мостове и спајање моје генерације. Када заједно радимо на неком групном раду. Када спојимо своја знања и направимо неко дело које нас доведе до циља, до завршног рада и заједничке петице.

Мислим да сви желимо да будемо повезани, да се не делимо и не раздвајамо, тако смо јачи и сигурнији и ослањамо се једни на друге са више самопоуздања.

|

Матеја Бољош, 6-2

Мостови међу генерацијама

У мојој породици живе три генерације. Моји баба и деда, мама и ја. Спаја нас мост генерација пун пажње, љубави и поштовања.

Из бакиних и декиних прича сазнао сам како се некада живело. Бака и дека су живели на селу где су сви морали да раде и помажу. Одрасли су радили на пољу и гајили домаће животиње. Деца су помагала родитељима, хранили су животиње, доносили воду, а девојчице су помагале мамама у кухињи. Играчке су им правиле баке од старих ствари или од дрвета. Девојчице су од мама и бака училе да хеклају, везу и шију. Од јела су спремали пите, проју, куљу и качамак.

Моја мама је рођена у граду, али је радо одлазила код баке и деке на село. Тамо су је пазили и мазили. Правили су јој сутлијаш, гриз, палачинке, а обожавала је бабине пите и крофне. Данас углавном деца воле брзу храну и не знају колико су се некада људи здравије хранили.

У мојој породици живим лепо и мирно. Сви ми пружају много пажње и љубави. Живим у времену компјутера, мобилних телефона, разних играчака и свега што старије генерације нису имале.

Од свега је најважније да не заборавимо ко смо и ко су наши преци. Да поштујемо старије, да дајемо љубав и пажњу. Све то треба да преносимо на будуће генерације.

Вук Кондић, 3-4

МОСТОВИ СПАЈАЈУ ЉУДЕ

Сваки мост има своју лепоту

и веома је важан у животу.

Мост спаја људе све

и остварује њихове сне.

Свака земља има мостове своје,

а у Зрењанину има један зелене боје.

Најлепши је Мали мост на Бегеју

који спаја мене и мога деду.

Милош Голијанин, 4-2

МОЈИ БАБА И ДЕДА

Ко ме воли, ко ме гледа,
Нико други већ баба и деда.

Ко ме пази и мази,
редовно прави штрудлу од мака,
нико други него бака.

Испуни ми сваку жељу, сваки сан,
он ме чува ноћ и дан.

Ником ме он не да,
а то је мој деда.

Моји баба и деда створе мени све што треба,

Ја то сада све памтим
да бих могао својом љубављу да им вратим.

Вања Павловић, 4-3

Конкурс „Октобар – месец правилне исхране“



Конкурс у организацији ОШ „Вук Караџић“



Конкурс у организацији ОШ „Жарко Зрењанин“



*Ликовни конкурс у организацији Средње школе „Урош
Предић“*

Ученици наше школе освојили су награде на конкурс

ЦНТИ

„Енергија свуда око нас“



Учитељица Јасмина Луко и ђаци 4-2

Радионица: „Сликање на свили“



Конкурс „Писмо војнику“

Награђена ученица Катарина Крстић, 3-3



Песничка штафета

Уз летећи шешир баш би било лепо...

У уторак, 24. априла реализована је још једна Песничка штафета у нашој школи, 44. по реду и посвећена писцу Игору Коларову. У дружењу са гостом-књижевницом Јасминком Петровић поподне нам је брзо протекло. Уживали смо у програму који су припремиле учитељица Мира Пилауер са 2-2 и Зденка Вуковић са 4-1. Водитељке Тијана Еминовски из 8-1 и Тијана Шакић из 7-2 поздравиле су присутне, а затим најавиле младе песнике који су прочитали своје песме. Читање поезије пратио је на гитари наш јединствени Иван Звекић из 8-1. Књижевно дружење завршено је у школској библиотеци уз обећање гошће да ће нас опет посетити...

Издајамо победничке песме 44. по реду Песничке штафете:

1. Летећи шешир, Леон Ћалић, 2-2,
2. Вода, Никола Сабо, 3-4,
3. Моје лутке, Сара Поповић, 4-2,
4. Мачка Ника, Вук Ђукановић, 5-2,
5. Онда кад је пао снег, Тијана Еминовски, 7-2,
6. Баш би било лепо, Иван Звекић, 8-1.

МАЧКА НИКА

Ја сам мачка Ника
Појурio ме деда Жика

Стално нешто бојим, кројим
Не могу миша да уловим

То није моја једина мука
Моје маче од глади кука

Своју кућу мењам често
Тражим боље место

То је све од мене
А сада бежим , јури ме штене

Вук Ђукановић, 5-2

ЛЕТЕЋИ ШЕШИР

Био деда Петар,
одува га ветар.
Кад ветар дуне
и ваздух суне,
деда шешир куне .

Леон Ђалић, 2-2

ВОДА

Вода је кап,

вода је слап.

Вода је у свакој сузи,

вода је роса на ружи.

Вода је у таласу мора,

вода је у трави када свиће зора.

Вода је наша снага,

вода је свима драга.

Вода је кап у свакој чаши,

без воде ме живот плаши.

Никола Сабо, 3-4

МОЈЕ ЛУТКЕ

Извините на тренутак,
морам ићи у свој кутак.

Ово наше ђачко доба,
постало је права борба.

Чекају ме моје лутке,
из ћошка ме прате ћутке,
па им жао што се мучим
док рачунам и док учим.

Нећу да их растужим,
идем с њима да се дружим.
Зар да пустим да ми страшне књиге
моју игру упропасте!

Сара Поповић, 4-2

БАШ БИ БИЛО ЛЕПО

Како би лепо било
Да свако добије
Оно о чему сања

Да никада по мутнини
Не плива

Да међу нама
Нема разлике

И свет да ређа
Шарене слике

И нико никог
Са висине да не гледа

Не би било
Свађа и нереди

Били бисмо слободни
Као птице
Звук музике
Испуњавао би улице

Али реалност је сурова
Више је молова од дурова

Иван Звекић, 8-1



ОНДА КАД ЈЕ ПАО СНЕГ

Мрзим твој осмех
Кад ме гледаш
Кад ме зовеш
И кад певаш

Твоје очи
Топим се у њима

Не волим што си ми дао јакну
Кад је била зима

Оно место
На ком смо се срели
И тад је баш пао
Покривач бели

Али...
Не мрзим
Већ волим
Јако, јако...
Што твоја рука
Моје раме на снегу
Топло додирује
...и све то као случајно.

Тијана Шакић, 7-2

Od ukupno 465 čitalačkih dnevnika iz 35 škola, OŠ " Dr Jovan Cvijić",
Ognjen Cvetičanin ZLATNA značka, Milica Pavić SREBRNA značka i
odeljenje III-4, POHVALA za kolekciju!
Sve pohvale vrednim đacima i njihovoj učiteljci Aleksandri Radanović!

